

ВТОРОТО СРАЖЕНИЕ

През нощта четата от север се отправя на изток и пресича пътя, по който е минала. Утолява жаждата си от блатистата рекичка Студена и се отправя през Белите баири на юг. Цялата нощ четата върви с почивки през ниви и стърнища източно от селата Караисен и Батак. Напуска Свищовската и навлиза в Търновската каза. Сутринта на 8/20 юли, понеделник, тя е в една долинка на Баташките лозя. Пред себе си на една рътина вижда малка горичка. Тя е на Пано (Иван) Войнов от с. Горна Липница, наричана Дядопановата или Карапановата кория. Намира се между селата Батак, Горна Липница и Патреш (сега Павликенска община). Тя е в землището на с. Горна Липница, но е по-близо до Патреш. Крайна част е на възвишението Минтеша. От север и северозапад склоновете са по-стръмни, а зад долината е Хуршидбейовата кория. От другите страни наклона е много по-малък, а на изток има други кории.

Поучени от опита на предния ден и поради крайната умора, четниците не са спали две денонощия и са изминали повече от 50 км., войводите решават да прекратят деня в тази горичка от около 150 дървета и съберат сили за следващия преход. Хаджи Димитър дава заповед четниците да почиват. Поставени са постове, а той с Караджата и няколко момчета провеждат съвещание. Караджата оглежда околността, за да се ориентира за организиране на отбрана в случай на нужда.

Около 9 часа – слънцето се вдигнало на няколко копрали – в горичката идват на сянка волове, а след тях собственика – мюсюлманин. Забелязал въоръжените четници, той бърза да съобщи в селото.

Междувременно през този ден от пленените четници турските власти разбират каква е големината на четата и нейните цели. Продължава мобилизацията на запасните части и тяхното въоръжаване, както и отправяне на войскови поделения от близките гарнизони. Към българите е съчинено възвание да не допускат чети в селата.